

IX Ka 451/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – S.S.O. Aleksandra Nowicka (spr.)

Sędziowie: S.O. Marzena Polak

S.O. Barbara Plewińska

Protokolant st. sekr. sąd. Magdalena Maćkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Barbary Dryzner

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2013r.

sprawy **P. M.** oskarżonego z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 14 czerwca 2013r., **sygn. akt VIII K 647/13**

- I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na mocy art. 73§2 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;
- II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
- III. zwalnia oskarżonego z obowiązku poniesienia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami powstałymi w tym postępowaniu obciąża Skarb Państwa.

IX Ka 451/13

UZASADNIENIE

P. M. został oskarżony o to, że w dniu 3 maja 2013r. w T. o godz. 22:50 przy ul. (...) kierował pojazdem marki B. o nr rej. (...) po drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości (badanie 0,63 mg/l, II badanie 0,64 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) tj. o czyn z art. 178a§ 1 kk.

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 14 czerwca 2013r. uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego jemu czynu stanowiącego występki z art. 178a§ 1 kk i za to na mocy tego przepisu wymierzył jemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres lat 3, wymierzył karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 10 zł a, zasądziło do oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 200 zł oraz orzekł zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku, zaliczając na jego poczet okres zatrzymania prawa jazdy, i zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

Od powyższego wyroku apelację złożył Prokurator zaskarżając powyższe orzeczenie na niekorzyść oskarżonego w całości, podnosząc zarzut obrazy prawa materialnego art. 73 §2 kk poprzez nie orzeczenie na jego podstawie obligatoryjnego dozoru kuratora bowiem oskarżony jest sprawcą młodocianym. W konkluzji skarżący wniósł o zmianę

zaskarżonego wyroku poprzez uzupełnienie o oddanie oskarżonego na podstawie art. 73 §2 kk pod dozór kuratora, a w pozostałej części o utrzymanie wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszym rzędzie należało stwierdzić, Sąd Rejonowy prawidłowo zgromadził materiał dowodowy pozwalając na merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy. Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji nie wykraczają poza granice swobodnej oceny dowodów, poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, ocena których nie wykazała błędów natury logicznej i faktycznej, była zgodna ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, znajdując swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia.

W uzasadnieniu Sąd wskazał jakie fakty uznał za ustalone, na czym opierał poszczególne ustalenia i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych, a następnie wskazał prawidłowe wnioski jakie wyprowadził z dokonanych ustaleń.

Kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonemu nie budzi wątpliwości. Kara pozbawienia wolności, została orzeczona w dolnych granicach ustawowego zagrożenia z uwzględnieniem zasad wymiaru kary.

Nie ulega kwestii i nie wymaga szerszych wywodów, że Sąd I Instancji istotnie przeoczył umieszczenie postanowienia o oddaniu oskarżonego pod dozór kuratora sądowego (choć napisał o tym rozstrzygnięciu w uzasadnieniu wyroku) co w tym przypadku jest postanowieniem obligatoryjnym. Kwestia ta nie była w żaden sporna, wątpliwa i nie wymaga jakiegokolwiek wykładni ze strony sądu odwoławczego.

Stąd też decyzja Sądu o konieczności uzupełnienia zaskarżonego orzeczenia o dodanie stosownego postanowienia na podstawie art. 73 §2 kk.

Sąd odwoławczy nie dopatrzył się przesłanek z art. 439kpk i art. 440 kpk.

O kosztach postępowania orzeczono w myśl art. 635 kpk w zw. z art. 624 §1 kpk.